

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

9 юли 2009 година *

По съединени дела T-246/08 и T-332/08

Melli Bank plc, установено в Лондон (Обединено кралство), за което първоначално се явяват г-н R. Gordon, QC, г-жа J. Stratford и г-н M. Hoskins, barristers, г-н R. Gwynne и г-н T. Din, solicitors, впоследствие г-н D. Anderson, QC, г-н Hoskins, г-н S. Gadhia, г-жа D. Murray и г-н Din, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н M. Bishop и г-жа E. Finnegan, в качеството на представители,

ОТВЕТНИК,

* Език на производството: английски.

подкрепян от

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues, г-жа E. Belliard и г-н L. Butel, в качеството на представители,

от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-жа V. Jackson, в качеството на представител, подпомагана от г-жа S. Lee, barrister,

и от

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-жа S. Voelaert и г-н P. Aalto, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет по дела T-246/08 и T-332/08 отмяната на точка 4 от таблица В от приложението към Решение 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 163, стр. 29), доколкото се отнася до Melli Bank, и по дело T-332/08 при условията на евентуалност да се обяви за неприложим член 7, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1)

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (втори състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател (докладчик), г-жа K. Jürimäe
и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа K. Rocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното
заседание от 20 януари 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателят Mellі Bank plc е акционерно дружество, регистрирано и със седалище в Обединеното кралство, чиято дейност е одобрена и се урежда от Financial Services Authority (Административен орган за надзор на финансовите услуги в Обединеното кралство, наричан по-нататък „FSA“). То започва да извършва своите банкови дейности в Обединеното кралство на 1 януари 2002 г. след преобразуването на клона в тази държава на Bank Mellі Iran (наричана по-нататък „ВМІ“). ВМІ, дружество майка, което притежава изцяло жалбоподателя, е контролирана от иранската държава иранска банка.

Приети ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран

- 2 Настоящите дела се вписват в рамките на ограничителните мерки, установени с оглед оказване на натиск върху Ислямска република Иран, за да преустанови тя чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности и разработването на системи за ядрено оръжие (наричани по-нататък „ядрено разпространение“).
- 3 В основата на разглеждания режим е Организацията на обединените нации. На 23 декември 2006 г. Съветът за сигурност на ООН (наричан по-нататък „Съветът за сигурност“) приема Резолюция 1737 (2006), в приложението към която са изброени поредица лица и субекти, участващи в ядреното разпространение и чиито финансови средства и икономически ресурси (наричани по-нататък „финансови средства“) трябва да се замразят. Списъкът в приложение на Резолюция 1737 (2006) впоследствие е актуализиран с няколко резолюции, и по-специално с Резолюция 1747 (2007) на Съвета за сигурност, с която са замразени финансовите средства на иранската банка Bank Sepah и на дъщерното ѝ дружество в Обединеното кралство Bank Sepah International plc. Нито на BML, нито на жалбоподателя са наложени определени от Съвета за сигурност мерки за замразяване на финансови средства.
- 4 Освен това съгласно точка 10 от Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност от 3 март 2008 г. последният иска „от всички държави да проявяват бдителност във връзка с дейностите, провеждани от разположените на тяхна територия финансови институции с всички банки със седалище в Иран, и по-специално с банката Melli и с банката Saderat, както и с техните клонове и представителства в чужбина, за да се предотврати възможността тези дейности да способстват за [ядреното разпространение]“.
- 5 Що се отнася до Европейския съюз, Резолюция 1737 (2006) се прилага с Обща позиция 2007/140/ОВГПС на Съвета от 27 февруари 2007 година относно ограничителните мерки срещу Иран (ОВ L 61, стр. 49). Член 5, параграф 1, буква а) от нея предвижда замразяването на всички финансови средства, притежавани от лица и субекти, посочени в Резолюция 1737 (2006) на Съвета за сигурност, както и на всички финансови средства и икономически ресурси, които тези лица или субекти притежават, държат или контролират пряко или непряко. Член 5, параграф 1, буква б) от Обща позиция 2007/140 предвижда освен това, че същите мерки се прилагат по-специално за лицата или субектите, притежавани или контролирани от лица или субекти, заети, пряко свързани или предоставящи

помощ за ядреното разпространение. Съгласно член 7, параграф 2 от Обща позиция 2007/140 списъкът с лицата или субектите, към които са насочени мерките за замразяване на финансови средства по силата на член 5, параграф 1, буква б) от същия текст, се изготвя и изменя от Съвета с единодушно решение.

6. Що се отнася до правомощията на Европейската общност, Резолюция 1737 (2006) се прилага с Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1), по същество идентичен по съдържание с Обща позиция 2007/140. Така член 7, параграф 1 от Регламент № 423/2007 предвижда замразяването на финансовите средства на лицата, субектите или органите (наричани по-нататък „субектите“), посочени от Съвета за сигурност. Член 7, параграф 2 от същия регламент предвижда същите мерки за субектите, идентифицирани от Съвета на Европейския съюз като участващи в ядреното разпространение по реда на член 5, параграф 1, буква б) от Обща позиция 2007/140. По-специално член 7, параграф 2, буква г) от посочения регламент предвижда замразяването на финансовите средства на субектите, притежавани или контролирани от субектите, които са идентифицирани като участващи във, пряко свързани със или подкрепящи ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007. Субектите, за които се отнася някоя от мерките за замразяване на финансови средства по силата на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, са изброени в приложение V към същия текст.
7. Чрез дерогация от член 7 от Регламент № 423/2007 членове 9 и 10 от същия регламент разрешават на компетентните органи на държавите членки по същество да освободят замразените финансови средства, по-специално за да позволят на субектите, посочени в приложение V, да изпълнят задължения, произтичащи от договори, сключени преди приемането на мярката за замразяване на финансовите средства, и да покрият основни разходи.
8. Член 15, параграф 2 от Регламент № 423/2007 предвижда, от една страна, че с квалифицирано мнозинство Съветът установява, преразглежда и изменя списъка в приложение V, като спазва изцяло решенията, взети от Съвета по силата на член 5, параграф 1, буква б) от Обща позиция 2007/140, и от друга страна, че посоченият списък се преразглежда редовно, и поне веднъж на 12 месеца.

- 9 Член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007 задължава Съвета да посочва индивидуални и специфични причини за решенията, приети съобразно член 15, параграф 2 от същия регламент, и да ги довежда до знанието на заинтересованите субекти.

Обжалваното решение

- 10 На 23 юни 2008 г. Съветът приема Решение 2008/475/ЕО за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007 (ОВ L 163, стр. 29, наричано по-нататък „обжалваното решение“). Съгласно точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение както ВМІ, така и неговите дъщерни дружества, включително жалбоподателят, са включени в списъка, съдържащ се в приложение V към посочения регламент, което води до замразяването на техните финансови средства.

- 11 Съветът приема следните мотиви:

„Предоставя или прави опити за предоставяне на финансова подкрепа на компании, които участват в ядрената и ракетната програма на Иран или доставят стоки за нея (AIO, SHIG, SBIG, AEIOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company и DIO). Bank Melli улеснява чувствителните дейности, предприемани от Иран. Тя е съдействала за многобройни покупки на чувствителни материали за ядрената и ракетната програма на Иран. Предоставя редица финансови услуги от името на организации [другаде в текста „субекти“], свързани с ядрената и ракетната промишленост на Иран, включително откриване на акредитиви и поддържане на сметки. Много от гореспоменатите компании са посочени в Резолюции 1737 и 1747 на [Съвета за сигурност].“

Производство и искания на страните

- 12 На 25 юни 2008 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Първоинстанционния съд, по която е образувано дело Т-246/08. С отделни молби, подадени същия ден в секретариата на Първоинстанционния съд, жалбоподателят иска бързо производство по реда на член 76а от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, както и допускане на обезпечение, насочено към спиране на прилагането на точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение.
- 13 На 15 август 2008 г. жалбоподателят подава нова жалба в секретариата на Първоинстанционния съд, по която е образувано дело Т-332/08. С отделни молби, подадени същия ден в секретариата на Първоинстанционния съд, жалбоподателят иска бързо производство по реда на член 76а от Процедурния правилник, ново допускане на обезпечение, насочено към спиране на прилагането на точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение, както и съединяването на дела Т-246/08 и Т-332/08.
- 14 С молби, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд съответно на 10 юли, 6 и 8 август 2008 г., Френската република, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и Комисията на Европейските общности искат да встъпят по дело Т-246/08 в подкрепа на Съвета. С определения от 5 и 17 септември 2008 г. председателят на втори състав на Първоинстанционния съд допуска встъпването им.
- 15 С решения от 18 юли и 16 септември 2008 г. Първоинстанционният съд (втори състав) уважава исканията за разрешаване на съдебните спорове по реда на бързото производство съгласно член 76а от Процедурния правилник, като разрешава на встъпилите по споровете държави членки да представят писмени становища при встъпване.
- 16 С молби, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд съответно на 15 септември, 21 октомври и 7 ноември 2008 г., Обединеното кралство

Великобритания и Северна Ирландия, Френската република и Комисията искат да встъпят по дело Т-332/08 в подкрепа на Съвета. С определения от 10 октомври, 17 ноември и 1 декември 2008 г. Първоинстанционният съд допуска встъпването им.

- 17 С определения на председателя на Първоинстанционния съд от 27 август и 17 септември 2008 г. молбите за допускане на обезпечение, представени от жалбоподателя, са отхвърлени и Първоинстанционният съд не се произнася по съдебните разноски.
- 18 По дело Т-246/08 писмената защита е представена на 30 юли 2008 г., а писмените становища при встъпване на Френската република и на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия са представени на 2 октомври 2008 г.
- 19 По дело Т-332/08 писмената защита е представена на 6 октомври 2008 г. Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и Френската република представят писмените си становища при встъпване съответно на 28 октомври и 8 декември 2008 г.
- 20 С определение на председателя на втори състав на Първоинстанционния съд от 15 декември 2008 г. дела Т-246/08 и Т-332/08 са съединени съгласно член 50 от Процедурния правилник за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.
- 21 На 12 януари 2009 г. жалбоподателят представя на Първоинстанционния съд писмо от ВМІ относно връзките на последната с определените в обжалваното решение субекти. С решение от 14 януари 2009 г. Първоинстанционният съд решава да не приобщава разглеждания документ към делото.

22 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 20 януари 2009 г.

23 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— по дело Т-246/08:

— да отмени точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение, доколкото същата се отнася до него,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски;

— по дело Т-332/08:

— да отмени точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение, доколкото същата се отнася до него,

— ако счита, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 е със задължително приложение, да обяви неприложимостта му по силата на член 241 ЕО,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

24 Съветът моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

25 Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Комисията молят Първоинстанционния съд да отхвърли жалбите.

26 Френската република моли Първоинстанционния съд да отхвърли жалбите и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

По допустимостта

По допустимостта на твърденията на жалбоподателя относно липсата на участие на ВМІ във финансирането на ядреното разпространение

- 27 От една страна, следва да се отбележи, че в жалбите жалбоподателят се ограничава с твърдението за липса на участие на ВМІ във финансирането на ядреното разпространение. Такова твърдение обаче не е в съответствие с изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, съгласно който исквата молба или жалбата трябва да съдържа кратко изложение на изложените правни основания. Следователно то не може да се счита за допустимо правно основание.
- 28 От друга страна, в отговор на въпрос на Първоинстанционния съд, поставен по време на съдебното заседание, жалбоподателят изтъква, че ако се предположи, че представеният от него на 12 януари 2009 г. на Първоинстанционния съд документ е бил приобщен към делото, той щял да приведе правно основание, изведено от липсата на участие на ВМІ във финансирането на ядреното разпространение. Дори да се предположело, че такова правно основание е било предявено, във всеки случай то щяло да бъде недопустимо.
- 29 Всъщност нито в писмото, придружаващо представения на Първоинстанционния съд на 12 януари 2009 г. документ, нито по време на съдебното заседание жалбоподателят посочва мотива, поради който не е бил в състояние да приведе разглежданото правно основание по време на писмената фаза на производството, докато от възпроизведените в точка 11 по-горе мотиви ясно личи, че Съветът се позовава на твърдяното участие на ВМІ във финансирането на ядреното разпространение при приемането на обжалваното решение. При тези обстоятелства, дори да се предположи, че разглежданото правно основание бе повдигнато в писмото на жалбоподателя от 12 януари 2009 г. или пък по време на съдебното заседание, то във всеки случай би било недопустимо по силата на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник, който забранява въвеждането в хода на производството на нови правни основания, които не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.

30 Предвид изложеното следва да се приеме, че доколкото жалбоподателят не предявява допустимо правно основание, с което се оспорва основателността на констатацията на Съвета, според която ВМІ е участвала във финансирането на ядреното разпространение, този въпрос не е част от предмета на настоящите спорове.

По допустимостта на възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя

31 По време на съдебното заседание Комисията оспорва допустимостта на възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя по дело T-332/08, като подчертава, че това е направено в отговор на доводи, посочени от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия по дело T-246/08. Комисията счита, че подобна „процесуална техника“ може да породи отрицателни последици с оглед на доброто правораздаване, по-специално в рамките на бързото производство.

32 Следва обаче да се отбележи, че нито Процедурният правилник, нито съдебната практика изключват допустимостта на втората жалба за отмяна, подадена от същия жалбоподател. Тя обаче следва да отговаря на две условия, свързани със спазването на срока за обжалване и липсата на висящ спор.

33 В това отношение, от една страна, не се оспорва, че жалбата по дело T-332/08 е подадена в срок.

34 От друга страна, от съдебната практика е видно, че за да бъдат обявени за недопустими поради наличието на висящ съдебен спор, искът или жалбата трябва да отговарят на три условия: страните по тях трябва да са същите като по предходния иск или жалба, да преследват едни и същи цели, при това въз основа на едни и същи правни основания (вж. в този смисъл Решение на Съда от

19 септември 1985 г. по дело Hoogovens Groep/Комисия, 172/83 и 226/83, Recueil, стр. 2831, точка 9, Определение на Съда от 1 април 1987 г. по дело Ainsworth и др./Комисия, 159/84, 267/84, 12/85 и 264/85, Recueil, стр. 1579, точки 3 и 4 и Решение на Съда от 22 септември 1988 г. по дело Франция/Парламент, 358/85 и 51/86, Recueil, стр. 4821, точка 12).

- 35 В случая, макар страните по споровете, произтичащи от жалбите, по които са образувани делата T-246/08 и T-332/08, да са едни и същи, първата жалба е само за отмяна на обжалваното решение, докато втората е и за обявяване на неприложимостта на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007. По същия начин, макар първото правно основание, предявено по дело T-332/08, да е сродно с първото правно основание, предявено по дело T-246/08, при положение че се отнася до твърдяно нарушение на принципа на пропорционалност, то все пак не е идентично, като се има предвид по-специално новият въпрос, свързан с тълкуването на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007. Освен това второто правно основание, представено по дело T-332/08 във връзка с твърдяно нарушение на задължението за мотивиране, се различава от правните основания в жалбата по дело T-246/08. При тези обстоятелства не може да се приеме, че поставените от съдебната практика условия, за да се обяви жалбата по дело T-332/08 за недопустима поради наличието на висящ спор, са изпълнени.
- 36 На последно място, следва да се отбележи, че в рамките на бързо производство евентуалните отрицателни последици с оглед на доброто правораздаване засягат основно интересите на страната, поискала да се ползва от този вид производство, предвид по-дългите срокове за разглеждане в резултат от последователното подаване на две жалби. В случая обаче както жалбите, така и исканията за разглеждането им по реда на бързото производство са подадени от жалбоподателя, който впрочем е осъзнавал тези евентуални отрицателни последици, както е видно от неговите писмени изявления.
- 37 Предвид изложеното следва възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя, да се счита за недопустимо.

По съществуващото на спора

- 38 По дело T-246/08 жалбоподателят представя предварителни бележки относно интензитета на съдебния контрол, който Първоинстанционният съд трябва да осъществи в конкретния случай, както и две правни основания, първото от които изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, а второто от нарушение на „принципа на недопускане на дискриминация“.
- 39 По дело T-332/08 жалбоподателят сочи две правни основания. С първото той твърди, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 не е със задължително приложение, тъй като Съветът разполага с право на преценка при прилагането му. Ако обаче Първоинстанционният съд приемел, че посочената разпоредба е със задължително приложение, жалбоподателят изтъква, че тя била в противоречие с принципа на пропорционалност, поради което била неприложима по силата на член 241 ЕО. С второто правно основание жалбоподателят сочи нарушение на задължението за мотивиране.
- 40 Съветът и встъпилите страни оспорват основателността на посочените от жалбоподателя правни основания.
- 41 Първоинстанционният съд счита, че следва да разгледа предварителния въпрос, повдигнат от жалбоподателя, преди да се спре на въпроса за тълкуването на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, който е решаващ за начина на разглеждане на оплакванията във връзка с нарушаването на принципа на пропорционалност.

По интензитета на съдебния контрол

— Доводи на страните

42 Според жалбоподателя Първоинстанционният съд следва задълбочено да разгледа законосъобразността на обжалваното решение, предвид по-специално на тежките последици, които произтичат за него от това решение.

43 Съветът, подкрепян от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, отбелязва, че разполага с широко право на преценка по отношение на обстоятелствата, които следва да вземе предвид с оглед приемането на икономически или финансови ограничителни мерки.

— Съображения на Първоинстанционния съд

44 Във връзка с интензитета на съдебния контрол в рамките на Регламент № 423/2007 трябва да се разграничат два вида обстоятелства. Всъщност, от една страна, членовете от Регламент № 423/2007 предвиждат общите правила, уреждащи режима на ограничителни мерки, които той установява. От друга страна, приложение V към Регламент № 423/2007, което изброява субектите, към които са насочени мерките за замразяване на финансови средства, приети на основание на член 7, параграф 2 от същия регламент, представлява съвкупност от актове за прилагането на посочените по-горе общи правила към конкретни субекти.

45 По отношение на първия вид обстоятелства Съветът разполага с широко право на преценка във връзка с обстоятелствата, които да вземе предвид с оглед на приемането на мерки за икономически и финансови санкции на основание на членове 60 ЕО и 301 ЕО в съответствие с приета в рамките на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) обща позиция. Тъй като

общностният съд не може по-конкретно да замени преценката на Съвета със своята преценка на доказателствата, фактите и обстоятелствата, обосноваващи приемането на такива мерки, упражняваният от Първоинстанционния съд контрол трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Този ограничен контрол се прилага по-конкретно за преценката на съображенията за целесъобразност, на които се основават такива мерки (вж. по аналогия Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 2006 г. по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, T-228/02, Recueil, стр. II-4665, точка 159).

- 46 Що се отнася до контрола за законосъобразност на решението, с което субект се вписва в списъка в приложение V към Регламент № 423/2007 по силата на член 7, параграф 2 от него, Първоинстанционният съд следва по-специално да провери предвид правните основания за отмяна, предявени от съответния субект или разглеждани служебно, дали настоящият случай е в съответствие с една от четирите хипотези, посочени в член 7, параграф 2, букви а)–г) от Регламент № 423/2007. Това означава, че съдебният контрол за законосъобразност на въпросното решение се простира до преценката на фактите и обстоятелствата, посочени като негова обосновка, както и до проверката на доказателствата и данните, на които се основава тази преценка. Първоинстанционният съд трябва също така да се увери, че правото на защита и изискването за мотивиране в това отношение са спазени, както и при необходимост да се увери в обосноваването на императивните съображения, на които Съветът по изключение се позовава, за да наруши тези права (вж. по аналогия Решение по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, посочено по-горе, точка 154).

По тълкуването на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007

— Доводи на страните

- 47 Жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 не е със задължително приложение, т.е. че той не може да се прилага систематично за всички юридически лица, които се притежават или контролират от субекти, чиито финансови средства са били замразени по силата на член 7, параграф 2, буква а) или б) от същия регламент, тъй като според него

Съветът разполага с право на преценка в това отношение и следователно е длъжен да вземе предвид особеното положение на всеки от разглежданите субекти.

- 48 В това отношение той твърди, на първо място, че тълкуването в обратен смисъл би било несъвместимо с практиката на Първоинстанционния съд, съгласно която в областта на мерките по замразяване на финансови средства компетентната институция е задължена да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая и да мотивира в достатъчна степен своето решение (Решение на Първоинстанционния съд от 23 октомври 2008 г. по дело *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет*, T-256/07, Сборник, стр. II-3019, точка 139).
- 49 Всъщност систематичното замразяване на финансови средства не било съобразено с особеностите на притежавания или контролиран субект — като степента на неговата оперативна независимост, наложения му надзор или липсата на връзка на неговите дейности с ядреното разпространение. То също било несъвместимо с практиката на Съда, съгласно която приетите по силата на членове 60 ЕО и 301 ЕО ограничителни мерки могат да бъдат насочени само към трети страни, като това понятие може да включва лицата, управляващи такива страни, както и свързаните с тях или контролирани пряко или непряко от тях физически лица и субекти (Решение на Съда от 3 септември 2008 г. по дело *Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия*, C-402/05 P и C-415/05 P, Сборник, стр. I-6531, точка 166).
- 50 Необходимостта от разглеждане във всеки отделен случай се потвърждавала също, от една страна, от Заключение на генералния адвокат г-н Poiares Maduro към Решение по дело *Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия*, посочено по-горе (Сборник, стр. I-6531), и от друга страна, от член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007, който изисквал предоставянето на конкретни мотиви за всеки субект, а следователно и за всеки притежаван или контролиран субект.
- 51 На второ място, с оглед на съдържанието на Регламент № 423/2007 систематичното замразяване на финансовите средства на всички притежавани или контролирани дъщерни дружества не било необходимо, за да се осигури ефективността на приетите срещу дружеството майка мерки. Всъщност последица от разпоредбите на член 5, параграф 1, на член 7, параграфи 3 и 4, на

член 13, параграф 1 и на член 16 от Регламент № 423/2007 било да се възпрепятства установено в Европейския съюз дъщерно дружество да действа пряко или непряко по указанията на дружеството майка.

52 На трето място, жалбоподателят се позовава на особеното си положение. В това отношение, от една страна, той твърди, че спазва всички действащи санкционни режими, ограничителни мерки и правна уредба. От друга страна, като се имало предвид, че бил отделно както в правно, така и във функционално отношение дружество от своето дружество майка и че бил предмет на упражнявания от FSA надзор, ВМІ не можела да го контролира неправомерно.

53 На четвърто и последно място, жалбоподателят поддържа, че практиката на Съвета не е систематично да замразява финансовите средства на всички дъщерни дружества на субектите, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007. В този смисъл ВМІ била единственият визиран в обжалваното решение субект, финансовите средства на чиито дъщерни дружества били замразени, за разлика например от Iran Electronic Industries, макар че последното имало шест дъщерни дружества. Също така, макар че ВМІ притежавала около двадесет дъщерни дружества в различни промишлени сектори, единствено на две от тях, сред които жалбоподателят, била наложена мярка за замразяване на финансовите средства.

54 В заключение жалбоподателят поддържа, че ако член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 е със задължително приложение, той нарушавал принципа на пропорционалност. Когато обаче „текстът на вторичното право се поддава на няколко възможни тълкувания“, следвало да се предпочете това, което е в съответствие с общите принципи на общностното право. При това положение според жалбоподателя следвало да се приеме, че посочената разпоредба предоставя на Съвета право на преценка относно замразяването на финансовите средства на дъщерното дружество на субект, участващ в ядреното разпространение.

55 Подкрепян от встъпилите страни, Съветът изтъква, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 „недвусмислено“ предвижда, че замразяването на

финансовите средства на даден субект „безусловно“ е свързано със замразяването на финансовите средства на всички притежавани или контролирани от него субекти, без в това отношение да е възможно упражняването на каквото и да е право на преценка.

- 56 Съветът добавя, че ако е правилен доводът, съгласно който замразяването на финансовите средства на ВМІ е достатъчно, за да попречи на жалбоподателя да й превежда финансови средства, замразяване на финансовите средства не би било обосновано при никакви обстоятелства, доколкото би било достатъчно да се забрани участието в ядреното разпространение, без да се налага приемането на мерки срещу субектите, за които съществува риск да не спазват тази забрана.
- 57 Освен това Съветът отбелязва, че ВМІ и нейните дъщерни дружества, включително жалбоподателят, образуват икономическо цяло, което означава, че прилагането на мярката за замразяване на финансовите средства към дъщерните дружества е необходимо, за да се осигурят ефективността и принудителното въздействие на мерките, приети по отношение на ВМІ и в крайна сметка по отношение на Ислямска република Иран. Във връзка с това Съветът поддържа, че след като Общността не разполага с екстратериториални правомощия, последиците от обжалваното решение основно ще зависят от прилагането му към дъщерните дружества и клоновете на ВМІ, установени в Европейския съюз.
- 58 В отговор на довода на жалбоподателя, че Съветът не извършвал систематично замразяване на финансовите средства на всички дъщерни дружества на субектите, за които се отнасят мерките за замразяване на финансовите средства, той отбелязва още, че такива дъщерни дружества могат да се създават по всяко време, което означава, че невинаги е възможно установяването им.
- 59 Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия споделя позицията на Съвета. Освен на представените от последния доводи, първо, то се опира на формулировката на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, съгласно който финансовите средства на някои субекти „се замразяват“. Второ, то поддържа, че било нелогично Регламент № 423/2007 да предвижда диференцирано третиране в зависимост от това дали финансовите средства принадлежат на субекта майка или на притежавания или контролиран от него субект въпреки упражняването от страна на първия на действителен контрол върху втория. Трето, свързаният с член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007 довод единствено поставял въпроса дали Съветът може да се задоволи

с посочване на индивидуалните и специфични причини за замразяването на средствата на субекта майка и впоследствие да посочи притежавания или контролиран субект в това му качество в приложение V от посочения регламент без никаква допълнителна обосновка.

60 Като споделя позицията на Съвета, Френската република изтъква във връзка с изведения от член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007 довод, че Съветът не е длъжен да посочва индивидуалните и специфични причини във връзка с дъщерните дружества на субект, за който се отнася мярка за замразяване на финансовите средства.

— Съображения на Първоинстанционния съд

61 В началото следва да се напомни, че при тълкуването на разпоредба на общностното право трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (Решение на Съда от 17 ноември 1983 г. по дело Merck, 292/82, Recueil, стр. 3781, точка 12).

62 Що се отнася до съдържанието на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, последният предвижда, че „[се замразяват] [в]сички [финансови средства], принадлежащи на [субектите] [...] които, съгласно член 5, параграф 1, буква б) от Обща позиция 2007/140 [...] са идентифицирани като [субект], притежаван или контролиран от [субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение]“. Тази формулировка изисква да се направят две бележки.

63 Така, от една страна, поради употребата на формулировката „се замразяват“ разпространето на мярката за замразяване на финансовите средства спрямо притежаваните или контролирани субекти е задължително, тъй като Съветът не разполага с право на преценка в това отношение. Всъщност, ако законодателят е имал намерението да предостави на Съвета такава възможност за преценка, той би изразил волята си, използвайки изрична формулировка в този смисъл — като „могат да се замразят“.

- 64 От друга страна, при приемането на решение по силата на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 Съветът трябва да направи преценка на обстоятелствата по случая, за да определи какви субекти имат качеството на притежавани или контролирани субекти.
- 65 Контекстът, в който се вписва член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, и по-специално общата структура на член 7, параграф 2 от този регламент потвърждават текстовия анализ на разпоредбата. Всъщност, доколкото изразът „са идентифицирани“ се съдържа в уводната ѝ част, следва да се приеме, че подобно на всеки от четирите случая, посочени в букви а)–г), качеството на „притежаван или контролиран“ субект е предмет на преценка от страна на Съвета във всеки отделен случай.
- 66 Накрая, тълкуването, очертано въз основа на текстовия и контекстуален анализ, е съвместимо с преследваната от Регламент № 423/2007 цел, а именно волята да се предотврати ядреното разпространение, и по-общо да се поддържат мирът и международната сигурност, като се има предвид сериозността на породената от ядреното разпространение опасност.
- 67 Предвид всичко изложено по-горе следва да се приеме, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 задължава Съвета да замразява финансовите средства на субект, „притежаван или контролиран“ от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 1, буква а) или б) от същия регламент, като Съветът преценява във всеки отделен случай дали съответните субекти имат качеството на „притежаван или контролиран“ субект.
- 68 Доводите на жалбоподателя не са в състояние да оспорят този извод.

- 69 Така, първо, доколкото се налага Съветът да прецени качеството на „притежаван или контролиран“ субект, той следва да вземе предвид всички релевантни обстоятелства по съответния случай, като нивото на оперативна самостоятелност на разглеждания субект или евентуалното въздействие на наложения му от държавен орган надзор. За сметка на това естеството на дейността на съответния субект и евентуалната липса на връзка между нея и ядреното разпространение не са релевантни критерии в тази връзка, тъй като приемането на мярка за замразяване на финансовите средства, насочена към притежавания или контролиран субект, не се мотивира, както личи от точка 103 по-долу, от това, че самият той участва в ядреното разпространение. Също така обстоятелството, че приетите по силата на Регламент № 423/2007 ограничителни мерки имат за цел да предотвратят всякакво финансово и техническо подпомагане на ядрените дейности и на дейностите по разработване на ракетни снаряди от страна на Ислямска република Иран, които пораждат опасност от разпространение, по необходимост означава, че посочените мерки са приети по отношение на трета държава, поради което трябва да се считат за съвместими с тълкуването на членове 60 ЕО и 301 ЕО, дадено в посоченото по-горе Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия.
- 70 Що се отнася до задължението за мотивиране, наложено на Съвета от член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007, от точки 143—146 по-долу е видно, че Съветът е задължен да посочи мотивите, поради които приема, че даден субект е „притежаван или контролиран“ от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение, и че следователно неговите финансови средства трябва да се замразят по силата на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007. Това задължение не зависи от обстоятелството, че след като приеме поставените от тази разпоредба условия за изпълнени, Съветът е длъжен да наложи мярка за замразяване на финансовите средства срещу съответния субект.
- 71 Второ, разпоредбите на Регламент № 423/2007, посочени от жалбоподателя, най-напред предвиждат забрана за осъществяване на сделки със субекти, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение, или за участие в тях, след това предвижда задължение за прозрачност и сътрудничество с компетентните органи и, накрая, задължение държавите членки да предвидят санкции, приложими в случай на нарушение на същия регламент. Наистина тези разпоредби са приети, за да бъдат постигнати преследваните от Съвета цели. Все пак само съществуването на норми, забраняващи извършването на сделки със субектите, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение,

и предвиждащи задължения, скрепени със санкции, не гарантира, че такива сделки няма да бъдат осъществени, евентуално от субект, притежаван или контролиран от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение. Следователно това обстоятелство не позволява да се приеме, че всяка допълнителна мярка като замразяването на финансовите средства на субектите, притежавани или контролирани от субекти, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение, би била излишна.

72 Трето, доводите, изведени от особеното положение на жалбоподателя, не се отнасят до тълкуването, което следва да се направи на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, а по същество до грешка, която Съветът допуснал, като приложил към него същата тази разпоредба. Следователно тези доводи не са релевантни на този стадий от анализа. Като самостоятелно правно основание те ще бъдат разгледани по-нататък в настоящото решение (вж. точки 119—129 по-долу).

73 Четвърто, що се отнася до довода, че практиката на Съвета не е систематично да замразява финансовите средства на всички дъщерни дружества на субектите, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, следва да се отбележи най-напред, че видно от точка 123 по-долу Съветът може законосъобразно да не приложи член 7, параграф 2, буква г) от посочения регламент към субекти, които според него не отговарят на критериите за прилагане на тази разпоредби, при това въпреки факта, че са дъщерни дружества на субекти, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение.

74 По-нататък, както отбелязват Съветът и Френската република, не във всички случаи е възможно да се установят всички субекти, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение.

75 Накрая, дори да се предположи, че Съветът действително е пропуснал да приеме мерки за замразяване на финансовите средства по отношение на някои субекти, притежавани или контролирани от субекти, идентифицирани като участващи

в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, от една страна, следва да се отбележи, че доколкото Съветът е задължен да спазва този регламент, евентуалната му практика в отклонение от него не може валидно да го дерогира и a fortiori не може да породи оправдани правни очаквания у съответните субекти. От друга страна, макар разглежданият довод да е изведен от нарушение на принципа на равно третиране, следва да се напомни, че последният трябва да се съчетава с принципа за законосъобразност, съгласно който никой не може да се позовава в своя полза на незаконсъобразност, допусната в полза на друго (Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело SCA Holding/Комисия, T-327/94, Recueil, стр. II-1373, точка 160, Решение на Първоинстанционния съд от 14 май 1998 г. по дело Mayr-Melnhof/Комисия, T-347/94, Recueil, стр. II-1751, точка 334 и Решение на Първоинстанционния съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точка 367). Следователно не би могло да се прави позоваване в подкрепа на позицията на жалбоподателя на евентуално незаконсъобразното поведение на Съвета в други случаи, ако се предположи, че то бъде доказано.

76 При тези обстоятелства не е релевантна съдебната практика, съгласно която, ако е възможно повече от едно тълкуване на даден текст от вторичното общностно право, следва предпочитание да се отдаде по-скоро на тълкуването, съгласно което разпоредбата е в съответствие с договора, а не на тълкуването, водещо до установяване на несъвместимостта ѝ с него (Решение на Съда от 13 декември 1983 г. по дело Комисия/Съвет, 218/82, Recueil, стр. 4063, точка 15). Всъщност в настоящия случай не възниква съмнение относно тълкуването на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007.

77 Впрочем доводите на жалбоподателя относно твърдяната несъвместимост на възприетото в точка 67 по-горе тълкуване с принципа на пропорционалността ще бъдат преценени по-долу в настоящото решение при разглеждането на възражението за незаконсъобразност, отнасящо се до член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 и предявено от жалбоподателя по дело T-332/08.

По възражението за незаконосъобразност, отнасящо се до член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007

— Доводи на страните

- 78 Жалбоподателят поддържа, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 е в противоречие с принципа на пропорционалност и следователно трябва да се обяви за неприложим към настоящия случай по силата на член 241 ЕО. Следователно според него обжалваното решение трябва да се отмени поради липса на правно основание.
- 79 На първо място, в подкрепа на позицията си жалбоподателят поддържа, че несъвместимостта на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 с принципа на пропорционалност произтича от изложените в точки 48—54 по-горе доводи.
- 80 На второ място, замразяването на финансовите средства на всички субекти, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, нямамо „рационална връзка“ с целта да се предотврати ядреното разпространение и неговото финансиране.
- 81 В това отношение жалбоподателят напомня най-напред, че е банка от Обединеното кралство, отделна от своето дружество майка, и че спазва цялата приложима правна уредба. Той уточнява, че са му наложени същите задължения като на останалите общностни банки, що се отнася до ограничителните мерки, приети срещу Ислямска република Иран, и че той ги е изпълнил. Доколкото не е било установено или твърдяно, че жалбоподателят е участвал във финансирането на ядреното разпространение, доколкото мотивите на обжалваното решение не го упоменават изрично и доколкото нито той, нито ВМІ са били посочени като субект, способстващ за ядреното разпространение, в Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност, автоматичното прилагане на мярката за замразяване на финансовите средства, предвидена в член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, не се вписвало в целта да се предотврати ядреното разпространение.

- 82 По-нататък, замразяването на средствата на жалбоподателя нямало да има въздействие върху ядреното разпространение, тъй като жалбоподателят не участвал в неговото финансиране, а взетите мерки не могли да променят подхода на иранските власти. В това отношение жалбоподателят твърди още, че при всяко положение той се съобразявал с обжалваното решение, доколкото се отнасяло до ВМІ и останалите субекти, към които са насочени ограничителните мерки, което означавало, че единствената последица от замразяването на финансовите му средства била да му се попречи да извършва сделки със субекти, които не участват в ядреното разпространение. Също така наложената на жалбоподателя забрана да извършва сделки не упражнявала икономически натиск върху финансирането на ядреното разпространение, при положение че преобладаващата му дейност била да инвестира капитал с произход от Иран в активи извън тази страна.
- 83 Накрая, жалбоподателят счита, че доводът на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, според който замразяването на финансовите средства на притежаваните или контролирани субекти преследва и целта да се упражнява икономически натиск върху ВМІ и Ислямска република Иран, бил неправилен, тъй като подобно тълкуване не било обосновано с оглед на текста и приложното поле на Регламент № 423/2007.
- 84 На трето място, замразяването на финансовите средства на всички субекти, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, не било най-слабо ограничителната мярка, позволяваща да се постигне целта по предотвратяване на ядреното разпространение или неговото финансиране или да се проявява бдителност спрямо жалбоподателя.
- 85 Във връзка с това жалбоподателят изтъква най-напред, че замразяването на финансовите му средства го лишава от възможността да извършва сделки и по този начин уврежда тежко финансите и доброто му име. Следователно прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 представлявало несъразмерно посегателство над правото на жалбоподателя да се ползва мирно от имуществото си, над свободата да предоставя финансови услуги в Европейския съюз и над свободното движение на капитали и плащания.

- 86 По-нататък, член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 бил несъразмерен спрямо Резолюция 1803 (2008), която цели да приложи. Всъщност последиците от тази разпоредба надхвърляли изискването, установено в точка 10 от посочената резолюция, която се ограничавала да призове държавите да проявяват бдителност във връзка с дейностите на ВМІ и нейните дъщерни дружества.
- 87 Накрая, като подчертава, че съществуващите мерки за надзор и контрол са адекватни, жалбоподателят изтъква същевременно, че можело да се приложат други по-слабо ограничителни от замразяването на финансовите му средства мерки, алтернативно или кумулативно, с оглед постигането на преследваната цел. В това отношение жалбоподателят упоменава в писмените си изявления засиления надзор за спазването от негова страна на ограничителните мерки, изискването за повишена прозрачност във връзка с неговите дейности, и по-специално по отношение на подробните данни относно съответните сметки и сделки, приемането на мерки, насочени към редовно преразглеждане на положението му и засиленото сътрудничество с FSA и групата за финансови дейности в Обединеното кралство. По време на съдебното заседание той отново споменава предварителното одобрение на сделките и техния надзор от независим пълномощник, както и пълната забрана за сделки с Иран.
- 88 Подкрепян от встъпилите страни, Съветът изтъква, че замразяването на финансовите средства на жалбоподателя е свързано с целта да се предотврати ядреното разпространение, тъй като замразяването е необходимо, за да осигури ефективността на взетите във връзка с това мерки срещу неговото дружество майка, ВМІ, и за да предотврати заобикалянето им. В това отношение Съветът подчертава, че жалбоподателят е под действителния контрол на последното. Следователно според Съвета финансовите средства на жалбоподателя могли пряко или непряко да се използват в подкрепа на ядреното разпространение, поради което замразяването на тези финансови средства било необходимо по-специално, за да се попречи мерките, насочени към ВМІ, да бъдат заобиколени чрез извършвани от жалбоподателя преводи в полза на ВМІ или на останалите ѝ дъщерни дружества или клонове, евентуално с посредничеството на трети лица, чиято връзка с ВМІ нямало да бъде известна.
- 89 В това отношение Съветът отбелязва още, че след като Общността няма екстратериториални правомощия, последиците от обжалваното решение основно ще зависят от прилагането му към клоновете и дъщерните дружества на ВМІ, установени в Европейския съюз, включително към жалбоподателя.

- 90 Съветът добавя, че предложените от жалбоподателя алтернативни мерки не гарантират постигането на преследваната цел. В този смисъл задължителното разкриване на подробните данни относно сметките и съответните сделки щяло да бъде без последици за вече извършените сделки. Също така засиленото сътрудничество с националните власти нямало да предотврати осъществяването на сделките с посредничеството на трети лица, чието участие в ядреното разпространение нямало да бъде известно.
- 91 Съветът поддържа още, че макар жалбоподателят да търпи известна вреда от приемането на обжалваното решение, съществуването му през периода, в който неговите финансови средства ще останат замразени, няма да бъде в опасност. В това отношение той споменава изключенията, предвидени в членове 9 и 10 от Регламент № 423/2007, както и значителните финансови резерви на ВМІ и обстоятелството, че редица търговски банки са преминали периоди, през които не са имали печалба. Относно посегателството върху доброто име на жалбоподателя Съветът счита, че то произтича още от Резолюция 1803 (2008), в която изрично са упоменати както ВМІ, така и нейните клонове и дъщерни дружества.
- 92 Съветът прави извода, че предвид значението на опазването на мира и международната сигурност, на отказа на Ислямска република Иран да спре ядреното разпространение и на контрола над жалбоподателя от субект, който участва в това разпространение, замразяването на финансовите средства на жалбоподателя не е несъразмерно.
- 93 Освен представените от Съвета доводи Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия изтъква, че замразяването на финансовите средства на субектите, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, преследва и целта да се упражни икономически натиск над ВМІ, а в крайна сметка и над Ислямска република Иран. В този смисъл осъществяваната без прекъсване икономическа дейност на жалбоподателя щяла да продължи да ползва ВМІ както във финансово отношение, така и чрез доброто име и присъствието на жалбоподателя на пазара.

94 Също така според Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия обжалваното решение не е прието за прилагането на Резолюция 1803 (2008), а на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, предназначен от своя страна да постигне целите на Резолюция 1737 (2006). Освен това обстоятелството, че в Резолюция 1803 (2008) не е поискано замразяването на финансовите средства на жалбоподателя и на ВМІ, не означавало, че Съветът не е могъл да вземе решение във връзка с такава мярка.

95 Що се отнася до въздействието на обжалваното решение върху жалбоподателя, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия посочва, че на жалбоподателя вече са предоставени над сто разрешения по силата на членове 9 и 10 от Регламент № 423/2007. Следователно съществуването на жалбоподателя не било поставено в опасност.

96 Френската република добавя, че ефективността на по-слабо ограничителните мерки, предложени от жалбоподателя, предполага отношения на доверие с него. Такива отношения обаче не били възможни с контролирано от ВМІ дружество.

97 Освен това според Френската република обстоятелството, че жалбоподателят трябва да спазва ограничителните мерки и че нарушаването на приложимите правила се наказва с наказателни санкции, било ирелевантно. Всъщност целта на ограничителните мерки била превантивна, докато наказателните санкции се налагали едва впоследствие. Освен това, докато ограничителните мерки били насочени към жалбоподателя, евентуалното откриване на наказателно производство срещу някой от неговите служители не би се отнасяло до него.

— Съображения на Първоинстанционния съд

98 В самото начало следва да се отбележи, че настоящото възражение за незаконосъобразност се изразява в оспорване на съвместимостта с принципа на пропорционалност на едно от общите правила, определящи режима на ограничителните мерки, установени с Регламент № 423/2007, а именно на член 7, параграф 2, буква г) от него, който задължава Съвета, както е видно от точки 61—67 по-горе, да замрази финансовите средства на субектите, притежавани или

контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от същия регламент. От това следва, от една страна, че изложените в точка 45 по-горе положения са приложими относно интензитета на контрола, упражняван от Първоинстанционния съд, а от друга страна, по аналогия с установеното в точка 72 по-горе, че доводите относно съществуващата връзка между жалбоподателя и ВМІ, както и относно особеното положение на жалбоподателя като банка от Обединеното кралство, не са релевантни в рамките на разглеждането на настоящото възражение за незаконосъобразност. За сметка на това те трябва да бъдат взети предвид при разглеждането на оплакването, че прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 спрямо жалбоподателя не е било обосновано. Тези доводи следователно ще бъдат разгледани в точки 119—129 по-долу.

99 Следва също да се приеме, че позоваването на Резолюция 1803 (2008) на Съвета за сигурност е неприложимо. Всъщност за разлика от член 7, параграф 1 от Регламент № 423/2007 прилагането на член 7, параграф 2 от него е независимо от приемането на мерки за замразяване на финансови средства от Съвета за сигурност. Самата цел на последната разпоредба е да позволи на Съвета в рамките на своите правомощия, изведени от членове 60 ЕО и 301 ЕО, да приеме, ако счита за обосновано, мерки за замразяване на финансови средства, насочени към субекти, на които не са наложени аналогични мерки, за които решение е взел Съветът за сигурност. Поради това, обратно на твърденията на жалбоподателя, член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007 не прилага Резолюция 1803 (2008), което означава, че съдържанието на последната не представлява критерий, от гледна точка на който трябва да се преценява съвместимостта на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 с принципа на пропорционалност.

100 Съгласно съдебната практика по силата на принципа на пропорционалност, който е част от общите принципи на общностното право, законосъобразността на забраната на дадена икономическа дейност се подчинява на условието забранителните мерки да са подходящи и необходими за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (Решение на Съда от 13 ноември 1990 г. по дело Fedesa и др., С-331/88, Recueil, стр. I-4023, точка 13). Следователно останалите доводи на жалбоподателя следва да се разгледат от гледна точка на тези критерии.

- 101 В това отношение, на първо място, доколкото доводите на жалбоподателя относно тълкуването на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, обобщени в точки 48—54 по-горе, биха се оказали релевантни във връзка с разглеждането на съвместимостта на същата разпоредба с принципа на пропорционалност, те трябва да се отхвърлят поради изложените в точки 69—76 по-горе мотиви.
- 102 На второ място, що се отнася до съществуването на връзка между член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 и преследваната цел, следва да се отбележи, че Регламент № 423/2007 има за цел да предотврати ядреното разпространение и неговото финансиране и по този начин да упражни натиск върху Ислямска република Иран, за да преустанови съответните дейности. Тази цел се вписва в по-общата рамка на усилията, свързани с поддържането на мира и международната сигурност, и следователно е легитимна, което впрочем жалбоподателят не оспорва.
- 103 Противно на твърденията на жалбоподателя, замразяването на финансовите средства на субектите, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от Регламент № 423/2007, е свързано с изложената в предходната точка цел. Всъщност, когато финансовите средства на идентифициран като участващ в ядреното разпространение субект са замразени, съществува значителна опасност този субект да упражни натиск върху субектите, които притежава или контролира, за да заобиколи последиците от насочените към него мерки, като ги насърчи или да му прехвърлят пряко или непряко своите финансови средства, или да извършат сделки, които не може сам да осъществи поради замразяването на финансовите му средства. При тези обстоятелства следва да се приеме, че замразяването на финансовите средства на субектите, притежавани или контролирани от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение, е необходимо и подходящо за осигуряване на ефективността на приетите срещу него мерки и за гарантиране, че те няма да бъдат заобиколени.
- 104 Съществуването на току-що изложената опасност позволява освен това да се изясни, от една страна, обсъжданото по време на съдебното заседание обстоятелство, съгласно което Регламент № 423/2007 е насочен към притежаваните или контролирани субекти, макар че съображения 2 и 6 от него, които представят различните разглеждани ограничителни мерки, не са изрично насочени към тях. От друга страна, то позволява да се изясни, че не е релевантен въпросът дали самият притежаван или контролиран субект участва или не в ядреното разпространение.

105 Останалите посочени от жалбоподателя обстоятелства не могат да променят това заключение. Така обстоятелството, че на притежавания или контролиран субект не са налагани дисциплинарни или административни мерки в миналото и че той е спазвал действащите санкционни режими и ограничителни мерки, в това отношение не е релевантно, тъй като доколкото спрямо субекта майка не е била насочена мярка за замразяване на финансовите средства, при спазване на други приложими правила е било възможно да му се превеждат финансовите средства на притежаваните или контролирани от него субекти и той да извършва сделки, които вече са несъвместими с приетите ограничителни мерки. Поради това не е имало причина той да упражнява натиск над тези субекти. Също така декларацията на притежаван или контролиран субект, че той спазвал последиците от замразяването на финансовите средства на неговия субект майка, не съдържа достатъчно гаранции, че евентуално упражняваният от последния натиск няма да бъде ефективен.

106 За сметка на това следва да се отхвърли тезата на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, според която замразяването на финансовите средства на притежаваните или контролирани субекти преследва и целта да се упражнява икономически натиск над Ислямска република Иран посредством ВМІ, като на последната се попречи да се ползва от печалбите, доброто име и пазарната позиция на жалбоподателя. Всъщност установените от Регламент № 423/2007 ограничителни мерки нямат за цел да упражняват такъв икономически натиск. В това отношение следва да се отбележи, че макар тези мерки, представени в съображения 2 и 6 от Регламент № 423/2007, действително да имат за цел упражняването на натиск над Ислямска република Иран, все пак става дума изключително за предохранителни ограничения, насочени към предотвратяване на ядреното разпространение и неговото финансиране. Регламент № 423/2007 обаче не дава никакво основание да се приеме, че тези мерки целят да засегнат икономическото положение на съответните субекти извън необходимото за предотвратяване на ядреното разпространение и неговото финансиране.

107 На трето място, що се отнася до съществуването на други по-слабо ограничителни мерки от замразяването на финансовите средства, които могат да се приложат или алтернативно, или кумулативно за постигането на преследваната цел, следва да се отбележи най-напред, че адекватността на надзорните и контролни мерки, съществуващи към момента на приемане на обжалваното решение спрямо изложената в точка 103 по-горе опасност, не е доказана.

- 108 На следващо място, засиленият надзор за спазване на ограничителните мерки от компетентните органи и повишеното сътрудничество с тях, изискването за особена прозрачност по отношение на дейностите на жалбоподателя и приемането на мерки, целящи редовно преразглеждане на положението му, са мерки ex post, отнасящи се до вече извършени сделки, и следователно не могат да предотвратят евентуални несъвместими с приетите ограничителни мерки сделки. Това е така на още по-голямо основание, тъй като ефективността им предполага компетентните органи да са в състояние да установят дали другата страна по някоя сделка е свързана или не с ВМІ или с друг субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение.
- 109 Накрая, що се отнася до мерките, упоменати за първи път в съдебното заседание, следва да се приеме, че те не могат да бъдат взети предвид. Всъщност тези мерки са посочени в хода на производството в нарушение на член 48, параграф 2 и на член 76а, параграф 3 от Процедурния правилник, без да е представено някакво основание. При всички положения жалбоподателят не установява осъществимостта на система за предварително одобрение и надзор от независим пълномощник. Във всички случаи пълната забрана на сделките с Иран от своя страна не би била ефективна за предотвратяване на сделките с посредници, които не биха се намирали в тази страна и чиято връзка с ВМІ би била неизвестна.
- 110 При тези обстоятелства следва да се заключи, че предложените от жалбоподателя алтернативни мерки не са подходящи за постигането на преследваната цел.
- 111 На четвърто място, що се отнася до неудобствата, причинени на жалбоподателя, от съдебната практика е видно, че основните права, на които той се позовава, а именно правото на собственост и правото да се упражнява икономическа дейност, не са абсолютни прерогативи и тяхното упражняване може да се ограничава поради цели от обществен интерес, преследвани от Общността. В този смисъл всяка ограничителна мярка от икономическо или финансово естество по дефиниция съдържа последици, които засягат правата на собственост и свободното упражняване на професионални дейности, като по този начин нанася вреди на лица, чиято отговорност за положението, довело до приемането

на разглежданите мерки, не е установена. Важността на преследваните от спорната правна уредба цели може да обоснове дори значителни отрицателни последици за някои оператори (вж. в този смисъл Решение на Съда от 30 юли 1996 г. по дело *Bosphorus*, C-84/95, *Recueil*, стр. I-3953, точки 21—23 и Решение на Съда по дело *Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия*, посочено по-горе, точки 354—361).

112 В това отношение следва да се отбележи, че свободата да се упражнява икономическа дейност, както и правото на собственост на банкова институция със седалище на територията на Общността са ограничени в значителна степен от замразяването на финансовите ѝ средства. Всъщност разглежданият субект не може да сключва нови сделки със своите клиенти и освен ако не разполага с конкретни разрешения, не може изобщо да прехвърля своите финансови средства. Предвид обаче на първостепенното значение на поддържането на мира и международната сигурност Първоинстанционният съд приема, че причинените неудобства не са несъразмерни спрямо преследваните цели.

113 Що се отнася накрая до посегателството върху свободното движение на капитали и плащания, посочено от жалбоподателя, следва да се отбележи, че член 60 ЕО, който е част от разпоредбите, уреждащи тази област, изрично разрешава на Съвета да взема неотложни мерки във връзка с движенията на капитали и плащания спрямо трети страни в съответствие с предвидената в член 301 ЕО процедура. Именно на основание на тези две разпоредби от Договора за ЕО е приет Регламент № 423/2007, което означава, че съдържащите се в него ограничения са част от правилата, очертаващи свободното движение на капитали и плащания, закрепено от посочения договор, и следователно не могат да са несъвместими с него.

114 Предвид всичко изложено по-горе следва да се заключи, че не се установява несъвместимост на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 с принципа на пропорционалност. При това положение следва да се отхвърли възражението за незаконосъобразност, предявено от жалбоподателя срещу тази разпоредба.

По качеството на жалбоподателя на „притежаван или контролиран“ субект по смисъла на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007

— Доводи на страните

- 115 Жалбоподателят твърди, че особеното му положение значително ограничава контрола, който може да се упражнява над него от ВМІ, поради което не следвало член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 да се прилага за него.
- 116 В това отношение, първо, той изтъква, че представлява отделен и самостоятелен правен субект по отношение на ВМІ, която по-специално не се намесва в ежедневно му управление. Второ, както жалбоподателят, така и неговите ръководители и служители били подчинени на Регламент № 423/2007 и на останалите приложими ограничителни мерки, санкционни режими и правна уредба и те ги спазвали. Трето, съгласно английското право ръководителите на дружество имали различни задължения към него, а не към акционерите му, и необоснованото уволнение на ръководител би било незаконосъобразно. Четвърто, като банка от Обединеното кралство жалбоподателят бил подложен на надзор от FSA, по-специално във връзка с отношенията му с ВМІ, както и във връзка с назначаването и състава на ръководния му персонал. В този смисъл нито на него, нито на служителите му на ръководни длъжности били налагани административни или дисциплинарни мерки от страна на FSA, една от целите на който била борбата с финансовата престъпност, включително финансирането на тероризма и ядреното разпространение. Пето, жалбоподателят заявява, че е готов евентуално да сключи споразумение, по силата на което никой от ръководителите му да не може да бъде заменен без съгласието на компетентните органи.
- 117 Подкрепян от встъпилите страни, Съветът се позовава на съдебната практика, установена в областта на правото на конкуренцията, и твърди, че тъй като жалбоподателят изцяло се притежава от ВМІ, той е под действителния ѝ контрол и поради това не разполага с реална самостоятелност да определя линията си на действие. В това отношение той сочи, че е твърде вероятно ръководителите на жалбоподателя да са били назначени от ВМІ, да са задължени да се отчитат пред нея и да могат да бъдат уволнявани от нея.

118 Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия добавя, че предположеният от жалбоподателя ангажимент не е достатъчен, за да попречи ВМІ да упражнява значителен контрол над него, тъй като нямало вероятност той да подлежи на изпълнение, можел във всеки момент да бъде отменен и нямал предимство пред приложимите норми на английското дружествено право.

— Съображения на Първоинстанционния съд

119 В самото начало следва да се отбележи, че настоящото правно основание се отнася до законосъобразността на решение, с което установените с Регламент № 423/2007 ограничителни мерки се прилагат спрямо конкретен субект. Това означава, че съдебният контрол, който Първоинстанционният съд извършва, следва правилата, упоменати в точка 46 по-горе.

120 В настоящия случай както от мотивите на обжалваното решение, така и от становището на Съвета, представено по време на съдебното заседание, е видно, че той решава да приложи член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 спрямо жалбоподателя, тъй като последният е субект, „притежаван“ от ВМІ. На пръв поглед съдържанието на това понятие изглежда точно, понеже се отнася до дяловото участие на ВМІ в капитала на жалбоподателя. Следва обаче да се отбележи, че по силата на цитираната в точка 61 по-горе съдебна практика анализът на разглежданото понятие не трябва да се основава само на семантичното му съдържание, а освен това трябва да вземе по-специално предвид съществуващата връзка между член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 и преследваната от него цел, изложена в точки 102 и 103 по-горе.

121 Следователно се налага да се провери дали поради това, че ВМІ притежава жалбоподателя, е твърде вероятно на последния да се наложи да заобиколи последиците от приетите срещу неговото дружество майка мерки. Във връзка с това е целесъобразно Първоинстанционният съд да почерпи от съдебната практика, установена в областта на правото на конкуренция, относно възможността отговорността за противоправните действия на дъщерното дружество да се вмени на неговото дружество майка. И в двата случая всъщност става въпрос за това да се прецени дали поради наличието на решаващо влияние на субекта

майка на дъщерното дружество може да се наложи да прилага неговите указания, вместо самостоятелно да определи действията си (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 юли 1972 г. по дело Imperial Chemical Industries/Комисия, 48/69, Recueil, стр. 619, точка 133 и Решение на Съда от 24 октомври 1996 г. по дело Vihoo/Комисия, С-73/95 P, Recueil, стр. I-5457, точка 16), при това дори наложените от дружеството майка действия да не са еднакви по естеството си в първия и във втория случай.

122 Тази разлика освен това означава, че при тълкуването на Регламент № 423/2007 следва да се отдаде предпочитание на обстоятелствата, свързани с назначаването на служителите, в сравнение с останалите обстоятелства, които се вземат предвид в правото на конкуренция. Всъщност, за да се окаже релевантно влияние върху действията на притежавания субект, упражняваният от субекта майка натиск, упоменат в точка 103 по-горе, трябва основно да бъде насочен към ръководителите и/или служителите на притежавания субект.

123 В това отношение обстоятелството, че даден субект изцяло се притежава от друг, обикновено означава, че вторият има право да назначава ръководителите на първия и следователно може да упражнява действителен контрол върху ръководния му състав и в крайна сметка върху всички негови служители. Не може обаче да се изключи, че при изключителни обстоятелства прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007 към субект, притежаван — дори изцяло — от субекта майка, не е оправдано с оглед наличието на фактори, уравновесяващи влиянието на втория над първия.

124 В настоящия случай не се оспорва, че ВМІ притежава целия капитал на жалбоподателя и поради това може да назначава и заменя ръководителите му. Така тя може да упражнява влияние над служителите на жалбоподателя. При тези обстоятелства следва да се приеме, че съществува значителна опасност ВМІ да е в състояние да налага на жалбоподателя извършването на забранени с Регламент № 423/2007 сделки, като упражнява натиск над ръководителите му или чрез тях над останалите му служители. Поради това следва да се провери дали посочените от жалбоподателя обстоятелства могат да уравновесят това влияние.

- 125 В това отношение, първо, обстоятелството, че жалбоподателят е юридическо лице и ВМІ не се намесва в ежедневно му управление, е ирелевантно. Всъщност тези обстоятелства не поставят под въпрос упражняването пряко или непряко от ВМІ влияние над служителите на жалбоподателя.
- 126 Второ, обстоятелството, че жалбоподателят и неговите служители са спазвали действащите ограничителни мерки, санкционни режими и останалата правна уредба и в миналото не са им налагани дисциплинарни или административни мерки, също е ирелевантно поради изложените в точка 105 по-горе съображения. Първоинстанционният съд счита също, че възпиращият характер на санкциите, на които биха били изложени служителите на жалбоподателя, не е достатъчен, по-специално тъй като могат да се вземат мерки, за да се прикрие незаконосъобразността на съответните сделки, като по-конкретно се използват посредници, чиято връзка с ВМІ е неизвестна.
- 127 Трето, по аналогия с изложеното в точка 71 по-горе съществуването на определени задължения за ръководителите по силата на английското дружествено право само по себе си не гарантира, че същите тези задължения ще бъдат спазени. Тъй като обаче евентуалното им нарушение може да се открие едва впоследствие, наличието на разглежданите задължения не може да осигури превантивен ефект, равностоен с този на ограничителните мерки. Доколкото във връзка с това жалбоподателят предлага да иска съгласието на компетентните органи за назначаването на бъдещите си ръководители, следва да се отбележи, от една страна, че не са установени осъществимостта и съответствието с английското право на такава процедура, и от друга страна, че при всяко положение тя не би представлявала разрешение относно положението на настоящите ръководители на жалбоподателя, назначени от ВМІ.
- 128 Накрая, четвърто, следва да се отбележи, че основната цел на банковия надзор, извършван от FSA, не е спазването на ограничителните мерки, насочени към някои субекти, а поддържането на стабилна, ефективна и справедлива финансова система. Макар тази цел да включва някои свързани с финансовата престъпност аспекти, те се съсредоточават върху изпирането на капитали, измамите и злоупотребата с вътрешна информация. За сметка на това прилагането на ограничителните мерки и надзора за спазването им, включително относно установените с Регламент № 423/2007 мерки, попада пряко в правомощията на НМ Treasury (Министерство на финансите на Обединеното кралство), което

създава специален отдел за целта и е компетентно да издава и разрешения по силата на членове 9 и 10 от Регламент № 423/2007. При тези обстоятелства упражняваният от FSA надзор над жалбоподателя, що се отнася до отношенията му с ВМІ, както и назначаването на неговите ръководители и на някои други негови служители, не може да уравни влянието, упражнявано над жалбоподателя от неговия субект майка.

- 129 Предвид изложеното следва да се заключи, че Съветът основателно счита за приложим към жалбоподателя член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007. Поради това настоящото правно основание трябва да се отхвърли.

По правното основание, изведено от нарушение на „принципа на недопускане на дискриминация“

— Доводи на страните

- 130 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава „принципа на недопускане на дискриминацията“, тъй като, от една страна, то го третира различно от банките, намиращи се по същество в идентично положение, и от друга страна, го третира еднакво с тези, които се намират в различно по същество положение.

- 131 В този смисъл жалбоподателят бил в съпоставимо положение с това на други банки в Обединеното кралство, и по-специално с това на Persia International Bank plc и на Bank Saderat plc (наричана по-долу „банка Saderat“), които също са дъщерни дружества в Обединеното кралство на принадлежащи на иранската държава ирански банки. По силата на Резолюция 1803 (2008) държавите трябвало да проявяват бдителност по отношение на трите банки, като освен това банка Saderat била изрично упомената в нея, също както жалбоподателя. Те фигурирали и в списъка на United States Department of the Treasury (Финансов департамент на Съединените американски щати), в който са включени банките, за които са

налице подозрения, че извършват сделки в нарушение на действащите ограничителни мерки и санкционни режими. Единствено финансовите средства на жалбоподателя обаче били замразени.

132 Обратно, поради замразяването на неговите финансови средства жалбоподателят търпял същото третиране като Bank Sepah International, която обаче се намирала в различно по същество положение. Всъщност, докато Съветът за сигурност конкретно посочил последната в Резолюция 1747 (2007) като субект, участващ в ядреното разпространение, той призовал държавите да проявяват бдителност единствено по отношение на жалбоподателя по силата на Резолюция 1803 (2008).

133 Подкрепян от встъпилите страни, Съветът изтъква, че не е посочил жалбоподателя, тъй като е дъщерно дружество на иранска държавна банка или е бил упоменат в Резолюция 1803 (2008) или пък понеже е включен в списъка, съставен от United States Department of the Treasury. Всъщност той твърди, че в рамките на независимата си оценка се е основал на обстоятелството, че ВМІ е предоставила финансова подкрепа на участващите в ядреното разпространение дружества. Поради това съпоставката с Persia International Bank и с банка Saderat била ирелевантна.

134 По-нататък Съветът твърди, че жалбоподателят е в съпоставимо положение с Bank Sepah International, тъй като дружеството ѝ майка, Bank Sepah, както и ВМІ участват в ядреното разпространение. Поради това замразяването на техните финансови средства, както и на финансовите средства на дъщерните им дружества и на клоновете им, било обосновано. В това отношение Съветът подчертава, че е свободен да приема самостоятелни мерки за замразяване на финансови средства, простиращи се отвъд наложените с резолюциите на Съвета за сигурност мерки, и по този начин да прилага собствената си политика в областта на неразпространението.

— Съображения на Първоинстанционния съд

- 135 Съгласно съдебната практика принципът на равно третиране, който съставлява основен правен принцип, забранява да се третират по различен начин сходни положения и да се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (Решение на Първоинстанционния съд от 2 октомври 2001 г. по дело Martinez и др./Парламент, T-222/99, T-327/99 и T-329/99, Recueil, стр. II-2823, точка 150).
- 136 От разглеждането на предходните правни основания е видно, че определящият критерий за прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, а следователно и критерият за сравнение, приложим при определяне на евентуалното наличие на нарушение на принципа на равно третиране, е да се установи дали разглежданият субект се притежава или контролира от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от същия регламент.
- 137 В настоящия случай в обжалваното решение ВМІ е идентифицирана като субект, участващ в ядреното разпространение, и в точка 30 по-горе се стига до извода, че основателността на тази констатация не е част от предмета на настоящите спорове. Също така, както е видно от развитите в точки 119—129 по-горе съображения, жалбоподателят е „притежаван или контролиран“ субект по смисъла на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007. При тези обстоятелства, дори да се допусне, че Съветът действително е пропуснал да приеме мерки за замразяването на финансовите средства по отношение на някои субекти, притежавани или контролирани от субекти, идентифицирани като участващи в ядреното разпространение — като Persia International Bank или банка Saderat — жалбоподателят не може валидно да се позовава на това обстоятелство поради съображенията, изложени в точка 75 по-горе. Следователно първото оплакване на жалбоподателя трябва да се отхвърли.
- 138 Що се отнася до второто оплакване, следва да се отбележи, че за разлика от жалбоподателя, чиито финансови средства са замразени по силата на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, насочената към Bank Sepah International мярка е приета в приложение на член 7, параграф 1 от същия регламент. Това обстоятелство означава, че оплакването е неприложимо във връзка с твърдяно

нарушение на принципа на равно третиране в рамките на прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, тъй като разглежданата разпоредба е приложена само в единия от двата очертани от жалбоподателя случая. Впрочем жалбоподателят дори не твърди, че субектът майка на Bank Sepah International не участва в ядреното разпространение. При това положение той не установява, че в това отношение се намира в различно фактическо положение от това на Bank Sepah International.

139 Поради това настоящото правно основание следва да се отхвърли.

По правното основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

— Доводи на страните

140 Жалбоподателят напомня, че член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007 налага задължение за мотивиране, както и условията, на които трябва да отговарят мотивите на решение, с което се постановява замразяването на финансовите средства съгласно съдебната практика. По-нататък той изтъква, че в настоящия случай едва в становището по искането за бързо производство, представено по дело T-246/08 R, Съветът посочва причината, поради която финансовите средства на жалбоподателя са замразени, а именно обстоятелството, че е контролиран от ВМІ, която участвала във финансирането на ядреното разпространение, и че поради това замразяването на финансовите средства било необходимо, за да се гарантира ефективността на приетите по отношение на ВМІ мерки. Така обжалваното решение не било мотивирано, доколкото се отнася до жалбоподателя.

141 Във връзка с това в отговор на довода на Френската република, че в приложение V към Регламент № 423/2007 не е необходимо да се установяват притежаваните или контролирани субекти, към които са насочени мерки за замразяване на финансовите средства, жалбоподателят изтъква, че подобен подход щял да

попреди на трети лица да проверят, че не „вършат работа“ с такива субекти и следователно не осъществяват забранени с посочения регламент сделки.

142 Подкрепян от встъпилите страни, Съветът изтъква, че доколкото замразяването на финансовите средства на даден субект е насочено и към притежаваните или контролирани от него дъщерни дружества, не е необходимо да се посочват специфични причини за замразяването на финансовите средства на всяко от дъщерните дружества. Следователно той счита, че в обжалваното решение е било достатъчно да се представят индивидуални и специфични причини по отношение на ВМІ. Френската република добавя в това отношение, че дори не е необходимо наименованията на всички дъщерни дружества да се упоменават в приетото на основание на Регламент № 423/2007 решение, с което се установява мярка за замразяване на финансовите средства, тъй като съответното решение се прилага автоматично за тях.

— Съображения на Първоинстанционния съд

143 Задължението да се мотивира увреждащ акт, предвидено в член 253 ЕО, а в конкретния случай по-специално в член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007, има за цел, от една страна, да осигури на заинтересованото лице достатъчно указания, за да установи дали актът е основателен или евентуално е опорочен от недостатък, който позволява да се оспори валидността му пред общностния съд, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт. Така закрепеното задължение за мотивиране представлява основен принцип на общностното право, от който е възможно дерогация единствено поради императивни съображения. Поради това мотивите по принцип трябва да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащия го акт, тъй като тяхното отсъствие не може да се поправи с факта, че заинтересованото лице узнава мотивите на акта в хода на производството пред общностния съд. Освен това спазването на задължението за мотивиране в случай на първоначално решение за замразяването на финансовите средства на даден субект е още по-важно, тъй като съставлява единствената гаранция, позволяваща на заинтересованото лице да се възползва ефективно от способите за обжалване, с които разполага, за да оспори законосъобразността на разглежданото решение, като се има предвид, че то не разполага с право на изслушване преди приемане на решението (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, посочено по-горе, точки 138—140 и цитираната съдебна практика).

- 144 При това положение, освен ако императивни съображения, отнасящи се до сигурността на Общността или на нейните държави членки или до провеждането на международните им отношения, не допускат това, Съветът е задължен по силата на член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007 да запознае визирания субект с конкретните и специфични причини при приемането на решение за замразяване на финансови средства като обжалваното решение. Така той трябва да упомене фактическите и правни обстоятелства, от които зависи правната обосновка на мярката и съображенията, които са наложили вземането ѝ. Трябва да се направи всичко възможно тези мотиви да се съобщят или едновременно с приемането на разглежданата мярка, или във възможно най-кратък срок след това (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, посочено по-горе, точки 143 и 148 и цитираната съдебна практика).
- 145 Мотивите обаче трябва да са съобразени с естеството на разглеждания акт и с контекста на приемането му. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. По-специално увреждащият акт е достатъчно мотивиран, при положение че е издаден в познат за заинтересованото лице контекст, който му позволява да разбере обхвата на наложената му мярка (вж. Решение по дело *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, посочено по-горе, точка 141 и цитираната съдебна практика).
- 146 Както е видно от точки 61—67 по-горе, прилагането на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, който се разглежда в настоящия случай, изисква съответният субект да се притежава или контролира от субект, идентифициран като участващ в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) или б) от същия регламент, като Съветът преценява във всеки отделен случай качеството на съответния субект на „притежаван или контролиран“ субект. Следователно, освен да се посочи правното основание на приетата мярка, задължението за мотивиране, наложено на Съвета, обхваща именно това обстоятелство. Във връзка с това следва да се отхвърли тезата на Френската република, че нямало основание в решенията за прилагане на член 7, параграф 2 от посочения регламент да се упоменават наименованията на притежаваните или контролирани субекти, за които се прилагат мерките за замразяване на финансовите средства. Всъщност, ако се приеме това тълкуване, съответните

субекти няма да са в състояние нито да установят посредством официални способности, че за тях приложение намират мерки за замразяване на финансовите средства, нито да се запознаят с причините, поради които Съветът е приел, че имат качеството на „притежаван или контролиран“ субект. Също така третите лица няма да са в състояние да проверят приложното поле *ratione personae* на взетите мерки. Такова положение обаче би било несъвместимо както със задължението за мотивиране, наложено на Съвета, така и с принципите на правна сигурност и прозрачност.

147 В настоящия случай Съветът посочва както в заглавието на обжалваното решение, така и в съображение 2 от него, че взетите мерки се основават на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007. В точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение той установява, че ВМІ участва в ядреното разпространение, като се позовава на изложените в точка 11 по-горе мотиви. На последно място, в точка 4 от таблица В от приложението към обжалваното решение той упоменава жалбоподателя сред „клоновете и дъщерните дружества“ на ВМІ.

148 При тези обстоятелства Първоинстанционният съд счита, че по отношение на жалбоподателя мотивите на обжалваното решение, макар и особено кратки, са достатъчни от гледна точка на цитираната в точки 143—145 по-горе съдебна практика. Всъщност, първо, в обжалваното решение жалбоподателят е могъл да установи като правно основание на отнасящата се до него мярка за замразяване на финансови средства член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007, тъй като, от една страна, член 7, параграф 2 от същия регламент е бил упоменат като приложената разпоредба, и от друга страна, в него жалбоподателят е бил установен като фигуриращ сред „клоновете и дъщерните дружества“ на ВМІ, което означава, че член 7, параграф 2, буква г) от посочения регламент, приложим конкретно за притежаваните или контролирани субекти, и следователно специално за дъщерните дружества, е бил приложен по отношение на него.

149 Второ, в обжалваното решение Съветът изрично посочва причините, поради които приема, че ВМІ участва в ядреното разпространение по смисъла на член 7, параграф 2, буква а) и б) от Регламент № 423/2007.

150 Трето, обстоятелството, че в обжалваното решение жалбоподателят е установен сред „клоновете и дъщерните дружества“ на ВМІ, означава, че поради притежаването на целия му капитал от ВМІ Съветът приема, че жалбоподателят е „притежаван“ от последната по смисъла на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007.

151 Изводът, че мотивите на обжалваното решение са достатъчни, освен това се потвърждава от съдържанието на жалбата по дело T-246/08. Всъщност в нея жалбоподателят изтъква, че юридически и функционално е отделен от ВМІ и че твърдяното участие на последната в ядреното разпространение не може да му се вмени. Той поддържа още, че замразяването на финансовите му средства няма да окаже въздействие върху ядреното разпространение, тъй като при всички положения щял да се съобрази с обжалваното решение, като замрази всички финансови средства на ВМІ, които притежава, и като преустанови всякакви сделки с нея. От тези доводи е видно, че към момента на подаване на първата си жалба жалбоподателят е осъзнавал съществуващата връзка между замразяването на неговите финансови средства и участието в ядреното разпространение, в което е обвинен неговият субект майка, ВМІ.

152 С оглед на гореизложеното настоящото правно основание, а следователно и жалбите в тяхната цялост, трябва да се отхвърлят.

По съдебните разноски

153 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

Тъй като жалбоподателят е загубил делото, в съответствие с исканията на Съвета той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски, включително свързаните с производствата по допускане на обезпечение.

- 154 По смисъла на член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. При това положение Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Френската република и Комисията понасят своите съдебни разноски, включително свързаните с производствата по допускане на обезпечение.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) **Melli Bank plc** понася наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз, включително свързаните с производствата по допускане на обезпечение.

- 3) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Френската република и Комисията на Европейските общности понасят направените от тях съдебни разноски, включително свързаните с производствата по допускане на обезпечение.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юли 2009 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	II - 2637
Приети ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран	II - 2638
Обжалваното решение	II - 2640
Производство и искания на страните	II - 2641
От правна страна	II - 2645
По допустимостта	II - 2645
По допустимостта на твърденията на жалбоподателя относно липсата на участие на ВМІ във финансирането на ядреното разпространение	II - 2645
По допустимостта на възражението за незаконосъобразност, повдигнато от жалбоподателя	II - 2646
По съществото на спора	II - 2648
По интензитета на съдебния контрол	II - 2649
— Доводи на страните	II - 2649
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2649
По тълкуването на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007	II - 2650
— Доводи на страните	II - 2650
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2654
По възражението за незаконосъобразност, отнасящо се до член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007	II - 2659
— Доводи на страните	II - 2659
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2663
По качеството на жалбоподателя на „притежаван или контролиран“ субект по смисъла на член 7, параграф 2, буква г) от Регламент № 423/2007	II - 2669
— Доводи на страните	II - 2669
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2670
	II - 2683

По правното основание, изведено от нарушение на „принципа на недопускане на дискриминация“	II - 2673
— Доводи на страните	II - 2673
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2675
По правното основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране	II - 2676
— Доводи на страните	II - 2676
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 2677
По съдебните разноски	II - 2680